

תת"ע 7097/08/22 - אפרים בן שמעון נגד מדינת ישראל, שלוחת תביעות תעבורה חדרה

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

תת"ע 7097-08-22 מדינת ישראל נ' אפרים בן שמעון
תיק חיצוני: 10156720616

מספר בקשה: 3

בפני כבוד השופטת עידית פלד
מבקש אפרים בן שמעון
נגד מדינת ישראל
משיבה שלוחת תביעות תעבורה חדרה

החלטה

עסקינן בבקשה לביטול פסק דין שניתן ביום 2.10.22 בהיעדר התייצבות הנאשם-המבקש.

עיינתי בטיעוני הצדדים בבקשה ובתגובה.

בית המשפט יעתר לבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש אם הייתה הצדקה להיעדרו מן הדיון או אם קיים חשש שנגרם לו עיוות דין.

אשר לתנאי הראשון, אני סבורה כי זה לא מתקיים בענייננו.

בענייננו, אין מחלוקת כי המבקש זומן כדין לדיון, אלא שלטענתו לא יכול היה להתייצב לדיון עקב מחלה וחשש לקורונה, לאחר שחזר ביום 28.9.22 מחו"ל, וצירף לבקשה אישור רופא מתאריך 30.9.22. בנסיבות אלה, היתה לנאשם אפשרות ושהות לפנות לבית המשפט בבקשה לדחות את הדיון; ומשלא עשה זאת, אין לו להלין אלא על עצמו. וראו דברי בית המשפט ברע"ב 652/06 **גולן שבו נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 20.01.2006): "גם למי שחלה - כנטען - יש דרך לפנות לבקש עיכוב ביצוע לפני המועד ולא לאחריו".

וראו גם רע"פ 4539/18 **מסרי סחר ופיתוח בע"מ נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 05.07.2018):

"כפי שנקבע בעניין סאלם, "היעדרותו של המבקש מהדיון והיעדרות בא כוחו, בשל מצבו הרפואי, מבלי שהתבקשה דחייה של הדיון, אינן מהוות סיבה מוצדקת לאי התייצבות" (וראו רע"פ 3313/17 עאסלה נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (27.4.2017)). לנוכח העובדה, כי האסמכתא למצבו הרפואי של המבקש 2 הוגשה במעמד העלאת הבקשה לביטול פסק הדין, נראה, כי אין בכך משום סיבה מוצדקת להיעדרות מהדיון."

עפ"ת (מחוזי חי') 10282-09-15 **נדאל עבד אל באקי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 23.11.2015):

"אין חולק, כי המערער ידע על מועד הדיון בפני בית משפט קמא. ברם, לטענת המערער, לא יכול היה להתייצב לדיון ביום 8.7.15, מפאת מצבו הרפואי (כאבי בטן וחום) וסבר, כי בהיעדר התייצבות לדיון, יידחה הדיון למועד אחר.

אין בידי לקבל את טענתו הנ"ל של המערער, שכן היה על המערער להגיש בקשה ערוכה כדין לדחיית מועד הדיון הנ"ל, זאת מבעוד מועד, עובר לדיון, ותוך צירוף אישור מחלה לבקשה. דא עקא, שהמערער לא עשה כן ומשכך, אין לו להלין אלא על עצמו בלבד.

וע"פ (מחוזי ירושלים) 9073/05 **אבו סינינה נאסר אלד נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 26.04.2005) -

"במקרה דנן, המערער חלה כיומיים לפני מועד הדיון, שהיא לכאורה סיבה מוצדקת, אך מצד שני, היתה לו אפשרות ושהות לפנות לבית המשפט בבקשה לדחות את הדיון. משלא עשה זאת, כאמור, אין לו אלא להלין על עצמו. יתרה מכך, אין בעובדה שלא היה מיוצג באותו הזמן כדי להשפיע על קביעה זו, שהרי כל אדם מן היישוב, הגם שאינו עורך דין, יודע שאי הופעתו בבית המשפט תגרור אחריה תוצאות. מכאן, לא השתכנעתי שהיתה סיבה מוצדקת להיעדרות. בנוסף, לא השתכנעתי שדחיית הערעור תגרום למערער עיוות דין."

לפיכך, נפל פגם בהתנהלותו של המבקש, כשלא טרח להגיש בקשת דחייה מבעוד מועד; ומשלא עשה כן, אין לו להלין אלא על עצמו. הגשת הבקשה לביטול פסק הדין מעל 3 חדשים לאחר מתן גזר הדין -מצביעה אף היא על כך שהמבקש לא נתן כלל דעתו להליך בעניינו, ולא עקב אחר הדיון שהתקיים, ומחזקת את הקביעה בדבר מחדל ההתייצבות בתחילת הדרך.

אשר לתנאי השני, בנסיבות הבקשה, ועל מנת שלא ייגרם למבקש עיוות דין, אני סבורה כי יש לאפשר למבקש להציג הגנתו, וזאת מבלי להביע כל עמדה לגופו של העניין.

לפיכך, יש הצדקה לבטל את פסק הדין שניתן בהיעדר המבקש; אך נוכח התנהלותו של המבקש, ונוכח בזבוז הזמן השיפוטי, ביטול פסק הדין יהיה בכפוף לתשלום הוצאות לטובת המדינה בסך של ₪ 750, שישולמו תוך 30 יום מהיום, והתיק ייקבע להקראה.

לא ישולם סכום ההוצאות במלואו ובמועדו, הבקשה לביטול פסק דין תידחה, ופסק הדין שניתן בהיעדר המבקש יוותר על כנו.

התיק יובא לעיוני בחלוף המועד לתשלום ההוצאות.

ההחלטה תומצא לצדדים.

ניתנה היום, ו' אדר תשפ"ג, 27 פברואר 2023, בהעדר
הצדדים.